

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219333
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112219333.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátka kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. D. XXX/XX, T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený: JUDr. Jozef Kemp, advokát so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 997,57 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/218/2012 - 51 zo dňa 12. septembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že vedľajší účastník n e m á právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia navrhovateľovi sumu 499,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 206,92 Eur od 06.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 196,61 Eur od 06.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 94,47 Eur od 06.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 1,66 Eur od 06.11.2009 do zaplatenia a v zostávajúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu, zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 0,30 Eur k rukám jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 42 ods. 1, § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ust. § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, 4, § 53a ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. a ust. § 115a ods. 2 O.s.p., založil na tom skutkovom základe, že dňa 16.04.2007 uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. zmluvu o pripojení v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 21.05.2009, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Odporca sa zaviazal službu riadne odoberať a platiť za ňu včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku, zároveň mu bol predaný mobilný telefón Nokia N95 8GB variant za akciovú cenu 1,- Eur vrátane DPH. V Dodatku k zmluve o pripojení za žalovaný zaviazal zotrvať v záväzkovom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu po dobu 24 mesiacov a na zmluvnej pokute 497,91 Eur s DPH. Dňa 15.07.2010 bola odporcovi vystavená faktúra č. 7006639689, splatná dňa 05.08.2010 na sumu 497,91 Eur, dňa 15.07.2009 faktúra č. 7906475894, splatná dňa 05.08.2009 na sumu 206,92 Eur, dňa 15.08.2009 faktúra č. 790750165, splatná dňa 05.09.2009 na sumu 196,61 Eur, dňa 15.09.2009 faktúra č. 7908537253, splatná dňa 05.10.2009 na sumu 94,47 Eur, dňa 15.10.2009 faktúra č. 7909599711, splatná dňa 05.11.2009 na sumu 1,66 Eur, ktoré odporca

neuhradil. Predmetný zmluvný vzťah súd prvého stupňa posúdil ako vzťah spotrebiteľský podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka a mal za preukázané, že zmluvné podmienky (zhodného obsahu Dodatku zmluvy o pripojení spoločnosti T-Mobile), na základe ktorých si navrhovateľ uplatňuje svoj nárok, už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/162/2011 - 28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012, v dôsledku čoho súd prvého stupňa nemohol právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 497,91 Eur vrátane úroku z omeškania navrhovateľovi priznať a návrh v tejto časti zamietol. V zostávajúcej časti nároku na zaplatenie zostatku dlhu súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Odporca sa zmluvne zaviazal platiť právnomu predchodcovi navrhovateľa za poskytnuté služby dohodnutú cenu, pričom z ceny poskytnutých služieb, ktoré spoločnosť T-Mobile Slovensko vyúčtovala odporcovi vyššie uvedenými faktúrami v celkovej sume 499,66 Eur (vrátane poplatkov za oneskorenie platby 3x 1,66 Eur) však odporca neuhradil v lehote splatnosti jednotlivých faktúr nič. Pohľadávka na zaplatenie uvedenej ceny za poskytnuté služby proti odporcovi bola preukázateľne právnym nástupcom vyššie menovanej spoločnosti postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa, ktorý sa v súlade s ust. § 80 písm. c) O.s.p. domáhal, aby súd prvého stupňa rozhodol o splnení povinností, ktoré odporcovi vyplývajú z uzatvorenej zmluvy - záväzkového vzťahu medzi účastníkmi, a to konkrétne povinnosti zaplatiť cenu poskytnutých služieb. Vzhľadom k uvedenému súd prvého stupňa odporcu zaviazal na zaplatenie uplatnenej ceny služieb vo výške 499,66 Eur vrátane poplatkov za upomienku, nakoľko mal za preukázané, že v čase ich vyúčtovania evidoval navrhovateľ voči odporcovi splatnú a neuhradenú pohľadávku za poskytnuté služby. Keďže odporca v stanovenej lehote splatnosti jednotlivých faktúr nezaplatil navrhovateľovi dlžnú cenu služieb, dostal sa s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania a navrhovateľovi vzniklo právo požadovať od neho v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení aj úrok z omeškania z každej jednotlivej fakturovanej dlžnej sumy a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na to, že navrhovateľ ani odporca nemali v konaní plný úspech a o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu bolo rozhodnuté rovnako v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Keďže vedľajší účastník bol v konaní úspešný v 49,90 % (neúspešný v 50,10%), súd prvého stupňa mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 0,2 % (50,10% - 49,90%), čo z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 138,26 Eur (2 úkony právnej služby po 61,41 Eur + 1x paušálna náhrada 7,63 Eur + 1x paušálna náhrada 7,81 Eur), predstavovalo sumu 0,30 Eur.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 0,30 Eur, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná a zároveň ho zaviazá nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v celkovej výške 46,22 Eur. Mal za to, že súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. V prvom rade zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať a v danej súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05. februára 2013, sp. zn. 3Cdo 188/2012. Zároveň uviedol, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania, nie je možné aplikovať domnienku v zmysle ust. § 101 ods. 3 O.s.p.. Ďalej dôvodil, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom v prejednávanej veci nepovažuje trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, v súvislosti s čím spomenul uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/91/2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júna 2013, sp. zn. 5Co/375/2013 a uznesenie zo dňa 25. júna 2013, sp. zn. 9Co/375/2013. Poukázal na to, že združenie je založené za účelom ochrany spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pre ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní, z čoho vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. V danej súvislosti zdôraznil, že nespochybňuje ústavné zarúčené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu

aj zákonom privilegovaného subjektu v otázke vstupu do konania. Ďalej uviedol, že sám vedľajší účastník v konaní neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, keďže právna pomoc bola odporcovi poskytnutá advokátom, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vzniknuté trovy na strane vedľajšieho účastníka považoval za účelové a konštatoval, že ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom do sporov vstupujú automaticky zastúpené právnym zástupcom bez predchádzajúcej vedomosti o konkrétnych okolnostiach sporu. V závere zdôraznil, že vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo, teda nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V uvedenom zmysle vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti.

K podanému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom v celkovej výške 38,75 Eur. Mal za to, že zmysel vedľajšieho účastníctva sa v predmetnom konaní naplnil, keďže odporcovi spotrebiteľovi bola poskytnutá skutočná pomoc v spore. Čo sa týka dôvodnosti náhrady trov právneho zastúpenia, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/177/2013 - 61 zo dňa 28. októbra 2013. Zdôraznil, že judikatúra Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe, pričom procesná aktivita vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisela s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu. Považoval za nevyhnutné uviesť, že navrhovateľ naďalej používa zmluvnú podmienku právoplatne určenú za neprijateľnú a nielenže tak porušuje zákonný zákaz používania tejto klauzuly, ale takého konanie je aj na úkor kvality a očisty verejného života. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí, pričom takýmto zástupcom môže byť i advokát. Na záver konštatoval, že navrhovateľ sa vo svojom odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, v zmysle ktorej vedľajší účastník nemá mať právo na náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľa, pričom navrhovateľ si bez akýchkoľvek pochybností uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, a to aj napriek skutočnosti, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p.. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Odvolaním navrhovateľa bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostal právoplatný a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

V odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa navrhovateľ namietal, že napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom na začatie konania, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.07.2012, domáhal zaplataenia istiny vo výške 997,57 Eur s príslušenstvom, pričom súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 11C/218/2012 - 51 zo dňa 12. septembra

2013 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia navrhovateľovi sumu 499,66 Eur spolu s príslušenstvom v zákonnej výške. Z uvedeného tak vyplýva, ako správne vyhodnotil i súd prvého stupňa, že úspech navrhovateľa v konaní predstavuje 50,10 % (499,66 Eur z uplatnených 997,57 Eur), tomu zodpovedajúci úspech odporcu a vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu, predstavuje 49,90 %. Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé, na základe čoho v nadväznosti na správne zistenie pomeru procesného úspechu a neúspechu súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa, účastníka v konaní úspešného v nadpolovičnom rozsahu, povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na strane účastníka, ktorý bol vo väčšom rozsahu (i keď v tomto prípade v zanedbateľnej miere) v konaní neúspešný. V uvedenom smere považuje odvolací súd právne posúdenie súdu prvého stupňa za nesprávne, hoci z iných dôvodov, než ktoré vo svojom odvolaní namietal navrhovateľ, ktorý rovnako ako v obdobných spotrebiteľských veciach spochybňoval prostredníctvom riadneho opravného prostriedku samotnú účasť vedľajšieho účastníka v konaní, jeho odbornosť, účel a prínos jeho vstupu do konania a celkovú účelnosť uplatnených trov právneho zastúpenia.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (ust. § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspech v konaní treba chápať v procesnom zmysle, teda v závislosti od výsledku súdneho sporu. Navrhovateľ má procesný úspech v plnom rozsahu vtedy, keď súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci samej a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petitom. O plný úspech odporcu ide vtedy, keď súd návrh v celom rozsahu zamietne.

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (ust. § 142 ods. 2 O.s.p.). V zmysle tohto ustanovenia majú účastníci v prípade čiastočného úspechu v konaní (v závislosti od pomeru úspechu) právo na pomernú náhradu trov konania. Ak je však pomer ich úspechu a neúspechu v konaní v zásade rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (§ 142 ods. 3 O.s.p.). Toto ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania; súd podľa neho prizná účastníkovi konania plnú náhradu trov konania, i keď mal vo veci len čiastočný úspech, v troch prípadoch: (i) ak účastníkov neúspech v pomere k úspechu v konaní bol nepatrný, (ii) ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a (iii) ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 14/2009 zo dňa 5. augusta 2010).

Po dôkladnom preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa správneho ustanovenia, príslušnú právnu normu však nesprávne aplikoval, keď v konečnom dôsledku zaviazal povinnosťou nahradiť trovy konania nesprávneho účastníka, ktorý bol v konaní procesne úspešnejší. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a odporcu v prejednávanej veci (50,10% ku 49,90%) predstavuje exemplárny prípad, ktorého riešenie zákonodarca predvídal v ust. § 142 ods. 2 druhá časť vety O.s.p.. Uvedený pomer úspechu a neúspechu možno podľa odvolacieho súdu považovať v zásade za rovnaký, preto bolo v danej veci na mieste rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka analogicky vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania účastníkov. Keď týmto pre v zásade rovnaký pomer procesného úspechu a neúspechu v konaní súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal konštatujúc, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov, nemožno uvažovať o priznaní náhrady trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na niektorej procesnej strane. Ak by aj súd prvého stupňa chcel tento zanedbateľný rozdiel v miere procesného úspechu a neúspechu účastníkov konania premietnuť do svojho rozhodnutia o náhrade trov konania, musel by touto povinnosťou zaviazat odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, teda procesnú stranu neúspešnú vo väčšom rozsahu (50,10% - čo zároveň predstavuje úspech navrhovateľa).

Preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu a o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p., vychádzajúc zo skutočnosti, že pomer procesného úspechu a neúspechu účastníkov konania možno považovať v zásade za rovnaký, tak, že vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a z dôvodu hodného osobitného zreteľa navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval odvolací súd skutočnosť, že k zmene rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu viedli iné dôvody, než tie, ktoré navrhovateľ špecifikoval vo svojom odvolaní zo dňa 25.10.2013. V predmetnom opravnom prostriedku nenamietal základné procesné pochybenie súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktorému bola táto náhrada priznaná napriek jeho prevažnému neúspechu v konaní, v dôsledku čoho si možno položiť otázku, či sa navrhovateľ vôbec dostatočne oboznámil s charakterom rozhodnutia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, berúc taktiež do úvahy odbornosť, ktorú by malo garantovať jeho právne zastúpenie v prebiehajúcim konaní. Preto zohľadniac skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti síce v prospech navrhovateľa, avšak z iných, ako ním uvádzaných dôvodov, ako aj určitú všeobecnosť formulácie podaného opravného prostriedku, odvolací súd dospel k záveru, že trovy odvolacieho konania navrhovateľovi nemožno z dôvodu hodného osobitného zreteľa priznať. V danej súvislosti odvolací súd vychádzal aj z toho, že uloženie povinnosti odporcovi nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania by nebolo v tomto prípade spravodlivé, keď charakter zmeny prvostupňového rozhodnutia nemožno považovať za jednoznačný úspech navrhovateľa v odvolacom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.